

Forfatter: Jørgen Hee

Titel: Forstyrernes Forstyrrelse, og Mangelens glædelige Forandring, forestillet i en Prædiken, holden i Holmens Kirke over Evangelium paa tredie Søndag efter Nytaar 1772.

Citation: Jørgen Hee: "Forstyrernes Forstyrrelse, og Mangelens glædelige Forandring, forestillet i en Prædiken, holden i Holmens Kirke over Evangelium paa tredie Søndag efter Nytaar 1772.", i Jørgen Hee: *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 1*, J.R. Thiele, s. 45. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_001-shoot-w2_001_001_p45_bZONE1463637/facsimile.pdf (tilgået 19. juni 2021)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 1

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

Herren stakkede hans Maag, og reddede os af saa stor en Fare, men, ligesom en indenlands og indenrigs Fiende er ulige farligere for en Stat, og det Slags har i næst forgangne Tid ved overlagte farligste Anlag søgt at underminere baade den Kongelige Regjerings og Landets Grundvold, saa bliver Herrens Frelse, der har gjort Achitophels og alle hans Medhjælperes Raad til Daarlighed 2 Sam. 15, 31. saa meget des fiendeligere i vor Tid, fortjener ogsaa med des større Verbødighed og Taknemmelighed at ihukommes, og i Særdeleshed saaledes paaskiennes, at, da de nu omtalte Kirkens og Landets Fiender have, som før et mældt, gjort sig al muelig Flid for at forderve Sæderne iblant os, hvorfors de tilbørligen ere i den Stand, de nu findes i, og faar med Rette det, som deres onde Gierninger have forskyldt. Luc. 23, 41. Vi derimod lade see, hvor dyrebare vi ansee Herrens Redning fra dette Hoved-Unde, saavel som andet meere, ved at fremgaae i reene og hellige Sæder, saa at vor Nidkierhed imod Forrædernes store Ondskab, og vor Glæde over deres Undertrykkelse en skal være beblandet med noget uordentligt Væsen, thi vel have vi Aarsag at sige, som David, at vor Siæl er undkommen, som en Fugl af Fuglefangeres Snare,
 Snaren